

OLTY PÉTER

A walesi matrózlegény

*Rögzíteném a kézfogás
pillanatát. A lenyelt köröm-
szilánkot, a rácsos hang-
falak mély ütemnyomatékait
és a spotlámpa alatt
helyet foglaló, szék nélküli bárasztal
enyhe billenését. Maszkabál volt –
nyolc és fél hete kábé,
negyed egy tájt. Két söralátét lett miszlikbe
tépve már, és nem volt hova menekülni.*

*Rögzíteném a nagy baza-
bandukolást. A levizelt fatörzs
előtt röpködő lepkét,
a gőzt – azt, ahogy kiemelte a hold-
fény – továbbá az utat
a járókelőmentes panorámával,
szerte. Alkalom kínálkozott, hogy
kézen fogva haladjunk,
de mi inkább megsimogattunk egy sündisznót,
és az ekhót teszteltük a tenyerünkkel.*

*Rögzíteném a hajnal egy
pillanatát. Mikor a cuccai
a nagyszobaparkettán
először derengeni kezdtek: egy ing
háta, egy gömbölyödő
cipőorr esővízcsikjai, s egy torna-
zokni, mely kicsiny volt, összepréselt
és mákos guba színű.
A madárkoncert a tetőpontjánál járt már.
Épp lezáródott egy fülemülefrázis.**

*Rögzíteném az arcot is
végül. Ahogy puszit adott a hév
előtt, mielőtt felszállt.
A bőrpírt, ahogy kiütött a (kicsit
kajla) szemcsücskök alatt,*

* Lehet, hogy feketerigó volt. Összekeverhetőek.

*a könnynek ható szeplők közeledtét, egy
pislogást, s a bábszínházba illő
orrcsúcsot, mielőtt meg-
bök. A száj még nem csücsörített. Egy bye!-take-it-
easy-t is kellett mondania előbb még.*

Árva

*A hidegfront majd meghozza az üdvöt –
gondolja, s visszafekszik. Földugót
visel a légsereg ellen, ha zümmög,
majd elmerül a fantasztikumok
buborékai közt. (Valós vízben fürdőt
mihaszna volna venni – egy árva szót
se vált már senkivel; az ágyrugók
meg, ők elszenvedik a rájuk dülőt,
ha emberszagú is.) Csak éjszakára
kecmereg fel – a tárgyak aurája
miatt: ilyenkor sumákul szelíd
a levegő, és ő sem olyan kába.
Az erkélyrácsra tehenkedik, várva,
hogy elé imbolyogjál és leszidd.*

Alvilág

*Kapott egy törölközőt –
ezzel lehetett (ádám-
kosztümösen) mászkálni
a szinteken: a pincében,
hol nem volt semmi
lebilincselő, csak egy heteró
bárpultos; a földszinten,
hol a tusoló s egy világítás
nélküli gőzkamra működött,
és a padláson, hol a fülkék
sorakoztak, tükkörrel, tolóka-
zárral, matraccal. A leg-
lebilincselőbb a verbális
némaság volt – tulajdon-
képpen ezért járt oda.*